

Fascinant però no explosiva

«The New York Times» publica una bona crítica de l'exposició «Barcelona & Modernity» però lamenta que no aprofundeixi la convulsió social i política de final del XIX i principi del XX

[MARIA PALAU](#). Barcelona

Ramon Casas i Pere Romeu en tàndem, cèlebre obra de Casas, al Metropolitan.
Foto: EFE

The New York Times, un dels diaris amb més prestigi dels Estats Units, va publicar ahir una crítica extensa de l'exposició *Barcelona & Modernity. Gaudí to Dalí*, que presenta el Metropolitan. Titulada *A seaport abuzz with cultural ferment* ('Un port de mar sorollós amb agitació cultural'), l'article firmat per Michael Kimmelman posa una bona nota a l'exposició però amb matisos. «Fascinant però no plenament satisfactòria», escriu l'autor. Kimmelman considera que la mostra no va prou enllà perquè no analitza el context de convulsió social i política que va viure Barcelona a final del XIX i principi del XX. «Enmig dels luxosos objectes, la mostra menciona però no aprofundeix la Barcelona coneguda per la Rosa de Foc i la Ciutat de les Bombes», subratlla.

L'article del *The New York Times* s'ocupa amb atenció d'alguns artistes catalans que no són els de sempre (Picasso, Dalí, Miró i Gaudí). L'autor destaca especialment el llegat creatiu del «gran i infravalorat» arquitecte Lluís Domènech i Montaner, del també arquitecte Josep M. Jujol, del joier Lluís Masriera, de l'interiorista Joan Busquets, del dissenyador de mobles Gaspar Homar i dels pintors Isidre Nonell i Ramon Casas, de qui diu que durant un temps va ser molt millor artista que Picasso. «El 1900, Barcelona no era París, però era un lloc orgullós, estrany i heroic», creu. El crític també deixa clar quins són els artistes que menys gràcia li fan: Romà Ribera i Josep de Togores. «Si haguessin sortit al títol de l'exposició en lloc de Gaudí i Dalí, ningú aniria al Metropolitan, i amb raó», escriu.

La reflexió final del crític no amaga la fascinació a mig gas que li ha provocat l'exposició: «No és una mala descripció de la ciutat durant aquesta era remarcable.» A parer seu, cap museu pot donar una idea total d'una ciutat, «i menys d'una ciutat físicament tan complexa com Barcelona». Segons l'articulista, Gaudí només es pot entendre visitant els seus edificis *in situ*.

Art català a Amsterdam

Barcelona & Modernity obre una nova etapa de projecció internacional de l'art i la cultura catalana. I s'acosten futurs projectes tan o més seductors. El més immediat és un programa d'activitats que organitza l'Institut Ramon Llull a Nova York, entre el 22 de març i el 4 de maig, que inclou un recital de poesia catalana a càrrec de Lou Reed, Laurie Anderson i Patty

Smith; concerts de Maria del Mar Bonet, Miquel Poveda i Jaume Aragall, i actuacions de Pep Tosar, Sol Picó i Gelabert/Azzopardi.

Al setembre, el Museu Van Gogh d'Amsterdam produirà una exposició sobre el mateix període històric –final del XIX i principi del XX–, però amb una reflexió més àmplia perquè tractarà el context social i polític agitat en què va emergir la modernitat artística –justament la reflexió que troba a faltar la crítica del *The New York Times*–. L'exposició es dirà *Barcelona. La Rosa de Foc* i serà comissariada pel conservador del Museu Van Gogh i Teresa Sala, de la Universitat de Barcelona.

El Catalan Center de Nova York també està preparant una exposició, per al 2008, que establirà connexions culturals entre el Born i Manhattan. «Serà un projecte entorn de la memòria històrica», apunta la directora de l'entitat Mary Ann Newman. Hi col·laborarà la Universitat Politècnica de Catalunya. I més: Borja Sitjà, responsable de l'àrea de cultura del Ramon Llull, està negociant la possible organització d'una edició del festival d'arts escèniques Next Wave de Nova York dedicat a Catalunya. Serà el 2008.